

با خاموش شدن طرح «اکسپرس وای فای» فیس بوک رقم می خورد

دردسر «متا» برای جنوب صحرای آفریقا

میترا جلیلی خبرنگار

تعداد کاربران اینترنت در جهان به طور مداوم روبه افزایش است اما هنوز هم کشورهایایی هستند که ساکنان آنها برای دسترسی به دنیای مجازی با درسره‌های زیادی مواجهند. بخش عمده این کشورها در قاره آفریقا قرار دارند؛ جایی که برخی شرکت‌های مالی و پژوهشی معتقدند در صورت رفع مشکلات موجود، پتانسیل آن را دارند که تا سال ۲۰۲۵ یک اقتصاد اینترنتی به ارزش ۱۸۰ میلیارد دلار برای این قاره به ارمغان بیاورند. همین موضوع سبب شد تا فیس بوک(متا) با همکاری برخی اپراتورها و در قالب طرح Express Wi-Fi به دنبال توسعه اینترنت در این بخش از دنیا باشد؛ طرحی که با وجود استقبال کاربران از آن، حالا متا از تعطیلی آن خبر داده و گفته می‌شود که این موضوع بیش از همه به ضرر کشورهای جنوب صحرای آفریقا تمام می‌شود.

پایان یک برنامه ۵ساله

درحالی که کشورهای آفریقایی چندین سال است در تلاشند تا در طرح Express Wi-Fi مشارکت داشته باشند و به اینترنت پرسرعت دسترسی یابند اما حالا متا (فیس بوک سابق) همه این تلاش‌ها را نادیده گرفته و با صدور بی‌سر و صدای یک اطلاعیه، عنوان کرده است که قصد دارد این برنامه را اواخر سال جاری میلادی متوقف کند. هرچند در کشوری مانند کنیا، این سرویس از اواسط دسامبر ۲۰۲۰ (اواخر آذرماه ۹۹) خاموش شده بود ولی حالا کاربران در کشورهای جنوب صحرای آفریقا معتقدند که بیشترین تأثیر منفی را از برنامه متا برای قطع اینترنت پرسرعت و کم‌هزینه Express Wi-Fi خود که پنج سال پیش برای ایجاد ارتباط در مناطق محروم راه‌اندازی شد، خواهند دید.

این خاموشی تقریباً یک سال پس از شراکت متا با یک اپراتور ماهواره‌ای به نام یوتلسات کانکت(Eutelsat Konnect) صورت می‌گیرد. این اتفاق درگیری رخ می‌دهد که عملاً این همکاری برای دسترسی خدمات اینترنتی ارزان قیمت در بخش‌هایی از جمهوری دموکراتیک کنگو، نیجریه، کنیا، ساحل عاج، رومبیا، کامرون، غنا، ریمبامپوه، ماداگاسکار، آفریقای جنوبی و اوگاندا رقم خورده بود. گفتنی است درحال

می‌کند و انتظار می‌رود با ایجاد زیرساخت‌های اینترنتی بیشتر، میزان اتصال افزایش یابد.

افریقای جنوبی، صدرنشین کیفیت اینترنت
قاره آفریقا در زمینه‌های مختلف در این گزارش مورد پژوهش قرار گرفته و بر اساس شاخص اتصال الکترونیکی آفریقا در سال ۲۰۲۱، یک نمودار ارائه شده است. در این نمودار، آفریقای جنوبی با امتیاز ۱۰۰، رتبه برتر آفریقا را از نظر کیفیت اتصال به اینترنت دارد و پس از آن جزیره موریس با امتیاز ۹۶.۵۶ امتیاز و مصر با ۹۵.۴۲ امتیاز قرار دارند. طبق این گزارش، کنیا با امتیاز ۸۹.۶۰ و تونس با امتیاز ۸۸.۶۰ چهارمین و پنجمین کشور آفریقایی از نظر کیفیت اتصال اینترنت محسوب می‌شوند. همچنین در بین ۵۵ کشور آفریقایی، اریتره با امتیاز ۸.۲۵ در قعر جدول قرار دارد و کشورهایی مانند گینه استوایی، زینوبی، جیبوتی و سان‌تومه و پرنسپسپ از نظر کیفیت پایین‌ترین امتیاز را دارند.

اما متا چرا از طرح بزرگ خود در آفریقا چشم پوشید؟ این کمپانی در اطلاعیه‌ای آورده است: ما به همراه شرکای خود به گسترش دسترسی

دوشنبه ۹ اسفند ۱۴۰۰

سال بیست و هشتم

شماره ۱ ۷۸۶

یادداشت

حذف مجوزهای غیر ضروری در دستور کار قرار بگیرد

نیما نامداری

فعال و کارشناس حوزه تجارت الکترونیکی

به‌نازکی دولت دستگاه‌های اجرایی را با قرار دادن ضمانت اجرایی (حکم حبس مدیران برای اجرایی نکردن مصوبه دولت) ملزم کرده است تا به درگاه ملی مجوزها متصل شوند. باید گفت که موضوع این مصوبه درباره فرایند صدور مجوزهاست؛ به عبارتی مجوزهایی که تا دیروز به صورت کاغذی و با فرایند ناکار آمد داده می‌شد، همه آنلاین می‌شوند. آنلاین شدن خوب است؛ رفت‌وآمدها و هزینه‌ها را کم کرده و همه فرایند شفاف می‌شود ولی ماهیت مجوز دهی مانند فرایندها، جزئیات و نیازمندی‌ها و… تغییر نمی‌کند. از آنجایی که بسیاری از فرایندهای مجوزدهی اشتباه است از این رو آنلاین کردن، فرایند اشتباه را به فرایند خوبی تبدیل نمی‌کند از این جهت بهتر است بعد آنلاین کردن، فرایند مجوزدهی اصلاح شده و مجوزهایی که غیرضروری است حذف شود.

برخی مجوزها در ابتدای شروع کار به بهانه حمایت حقوق کاربر، کاهش قیمت، حمایت از مشتری و… داده می‌شود که نه تنها در کاهش قیمت‌ها و رقابتی شدن نقشی ندارد، بلکه عاملی برای سخت شدن کار و بی‌انگیزه شدن صاحبان کسب و کاری می‌شود، به عنوان مثال در حوزه کسب و کارهای مجازی «اینماد» کل فرایندش آنلاین است ولی آیا این اتفاق باعث شده که اتفاق خوبی در کسب و کارهای این حوزه بیفتد و تأثیر منفی بر انگیزه صاحبان کسب و کار نگذارد؟ قطعاً این گونه نیست.

از سوی دیگر باید گفت که مداخلات دستگاه‌های اجرایی دولتی هم دو گونه است؛ یک شکل از مداخله، در ابتدای کسب و کار و در مرحله ارائه مجوز است که ارائه آن چه آنلاین باشد و چه آفلاین، خود مانع بزرگی برای شروع کار است، چرا که باید انواع استعلامات و کنترل مدارک و… که بیشتر آنها بی‌دلیل است، انجام شود. بنابراین، این دسته از استعلامات غیر ضروری بخصوص کسب و کارهای آنلاین نوظهور را با دشواری و کندی فرایند روبه‌رو می‌کند.

اما شکل دوم مداخله دستگاه‌های اجرایی بعد از راه‌اندازی کسب و کار است. فردی کسب و کار خود را شروع می‌کند اما بعد دستگاه‌های اجرایی درباره جزئیات کار و قیمت‌گذاری و… دخالت می‌کنند و در ادامه راه تنها با صدور یک نامه یا صورتجلسه کاری که تا دیروز مجاز بوده به دلایل غیر منطقی غیرمجاز می‌شود. (مانند مجاز نبودن استفاده از کیف پول در بورس و…) این دسته از مداخلات بیشتر سلیقه‌ای بوده و به کسب و کارها آسیب می‌زند و عرصه را برای کسب و کار تنگ می‌کند، چرا که وقتی به فردی از ابتدا مجوزی داده نمی‌شود تکلیفش مشخص است و هزینه‌ای نمی‌کند اما وقتی کاری شروع و برای آن هزینه شد، برخورد سختگیرانه باعث توقف کسب و کار می‌شود.بهرتر است نظارت قبل از کار به نظارت بعد از کار تغییر کند، به‌طوری که کسب و کار مبتنی بر اعتماد کار خود را شروع کند و وقتی از حدی بزرگتر شد، نظارت‌های سختگیرانه بخصوص در حوزه سلامت، کودک، محیط زیست و… صورت بگیرد.

در تمام دنیا نظارت بعد از شروع کسب و کار است و این اتفاق باعث ثمربخشی، نوآوری و رشد کسب و کارها می‌شود. وجود سندکس‌ها باید در کشور ما هم اجرایی شود و اجازه دهند در محیطی کسب و کارها شکل بگیرند و اگر ریسک بزرگ شد بعد وارد نظارت‌های جدی‌تر شود. رعایت تعامل بین ناظر و شرکت‌های تحت نظارت نیز نباید فراموش شود، چرا که کمک می‌کند گفت‌وگوها شکل بگیرد و اقتضانات منتقل شود.

من روبات نیستم!

شاید تا به حال برای شما هم پیش آمده باشد که وقتی وارد یک وب سایت می‌شوید مجبور شوید ثابت کنید که روبات نیستید، درغیر این صورت نمی‌توانید از وب‌سایت مذکور یا خدمات گوگل و… استفاده کنید. برای اثبات این که روبات نیستید هم تنها کافی است در کادری علامت بزئید که می‌گوید «من روبات نیستم.» سپس نوبت به یک آزمون بصری می‌رسد که باید آن را با موفقیت پشت سر بگذارید، وگرنه از دسترسی به گوگل یا برخی وب‌سایت‌ها خبری نیست. در این بخش بر یک مورد خاص تمرکز می‌شود و به‌عنوان مثال شما باید در چندین عکس که کنار یکدیگر قرار گرفته‌اند، در صورت مشاهده یک مؤلفه بصری (از جمله چراغ راهنمایی، خودرو و…) تیک بزئید. به این ترتیب سیستم تشخیص می‌دهد که شما روبات نیستید و می‌توانید به‌عنوان مثال از سرویس گوگل استفاده کنید، اما چرا این‌طور است؟

در گزارش دیجیتال ترنژند آمده است: یکی از عوارض جانبی اداره جامعه انسانی از طریق رایانه‌ها این است که بسیاری از سیستم‌ها به راحتی خودکار می‌شوند. این موضوع، راه را برای بهره‌برداری توسط برنامه‌های خودکار به نام «بات» که مخفف «روبات» است، باز می‌کند تا مشکلاتی را به‌صورت آنلاین ایجاد کنند. محققان کامپیوتربرای جلوگیری از این مشکل، در دهه ۱۹۹۰ تکنیکی به نام CAPTCHA (آزمون تورینگ عمومی کاملاً خودکار برای تشخیص کامپیوترها و انسان‌ها) ابداع کردند تا روبات‌ها را از وارد کردن اطلاعات به وب‌سایت‌ها دور کند.

گفتنی است راه‌های زیادی وجود دارد که صاحبان وب سایت

مطمئن شوند یک انسان واقعی در حال وارد کردن اطلاعات به یک سایت است، به‌عنوان مثال در برخی وب‌سایت‌ها هنگام ایجاد یا ورود به حساب‌ها (برای جلوگیری از کلاهبرداری یا هک)، هنگام ارسال نظرات (برای جلوگیری از هزنانه) و هنگام خرید محصولات یا بلیت باید ثابت کنید که روبات نیستید.

این آزمون‌ها به‌صورت تصویری با حروف، اعداد یا کلمات نوشته شده با فونت‌هایی که اغلب با خطوط یا نویز پنهان می‌شوند، ایجاد می‌شوند، به گونه‌ای که می‌تواند الگوریتم‌های بینایی رایانه را خنثی کند. همچنین از سال ۲۰۰۷، پروژه‌ای به نام reCAPTCHA شروع به استفاده از تست CAPTCHA به‌عنوان راهی برای انجام کارهای معنی‌دار مانند دیجیتالی کردن کتاب‌ها و آموزش الگوریتم‌های یادگیری ماشین کرد و از شما می‌خواهد گزینه «من روبات نیستم» را بررسی کند.

در سال ۲۰۰۹، گوگل reCAPTCHA را خریداری و شروع به استفاده از این پلتفرم برای رمزگشایی آدرس‌های نمای خیابان گوگل کرد که البته با مخالفت‌هایی نیز همراه شد، به‌عنوان مثال در سال ۲۰۱۵ شخصی سعی کرد از گوگل در این مورد شکایت کند، اما این شکایت رد شد و به جایی نرسید. درواقع وقتی به چالش reCAPTCHA می‌پردازید، به گوگل کمک می‌کنید تا مدل‌های یادگیری ماشینی هوش مصنوعی خود را با نشان دادن آشنایی در عکس‌های مختلف آموزش دهد که در غیر این صورت ممکن است رایانه‌ها در تشخیص آنها مشکل داشته باشند، بنابراین از قضا، با غریبال کردن روبات‌ها، در واقع به آنها کمک می‌کنید تا در کارهای تشخیص تصویر مورد نیاز برای شکست دادن CAPTCHAS در آینده بهتر شوند.

منبع: انتخاب

تکمیل آزمون‌های تولید «هدست واقعیت افزوده» اپل

افشاگران می‌گویند هدست واقعیت افزوده اپل وزن کمی دارد، از دو نمایشگر 4K میکرو LED استفاده می‌کند و به ۱۵ ماژول توری مجهز است. دیگر مشخصه‌های منسب به هدست، اپل شامل بهره‌مندی از پردازنده اصلی، اتصال وای فای ۶E، سیستم ردیاب حرکات چشم، سیستم ردیاب اشیاء، کنترل با حرکت سر و… می‌شود.

فعلاً قیمت هدست واقعیت افزوده اپل را نمی‌دانیم، اما برخی گزارش‌ها حاکی از آن هستند که این محصول ممکن است حدوداً ۳ هزار دلار قیمت داشته باشد.

منبع:زومیت

رسانه‌ای معتبر اعلام کرده فاز دوم آزمون اعتبارسنجی هدست واقعیت افزوده اپل به پایان رسیده است تا تولید انبوه این محصول در آینده‌ای نزدیک آغاز شود.

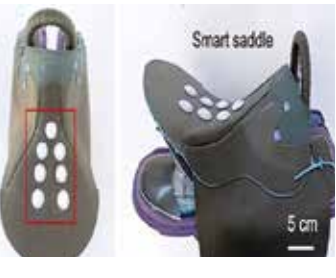
به ادعای دیجی تایمز، اپل آزمون‌های کلیدی تولید هدست واقعیت مجازی و واقعیت افزوده خود را تکمیل کرده است تا یک قدم مهم در راستای تولید محصول نهایی بردارد. بر اساس آنچه اپل اینسایدر می‌نویسد، تیموس‌کنندگان قطعات هدست اپل به‌طور مشخص‌تر می‌گویند فاز دوم آزمون‌های اعتبارسنجی مهندسی به پایان رسیده تا اطمینان حاصل شود که نمونه اولیه محصول از لحاظ طراحی و مشخصات فنی با برنامه‌های اپل تطابق داشته باشد.

دیجی تایمز در ادامه مدعی شده است که اپل تا پایان سال جاری میلادی، هدست اختصاصی خود را عرضه می‌کند. در حال حاضر جزئیات اضافه‌ای ارائه نشده، اما پیش‌بینی می‌شود دیجی تایمز بزودی گزارش مفصلی در این زمینه منتشر کند. بسیاری از افشاگران به دفعات ادعا کردند هدست واقعیت افزوده اپل امسال عرضه می‌شود،

زین هوشمند برای سوارکاران تازه کار

علیرضا احمدی خبرنگار

سوارکاری یکی از ورزش‌هایی است که شخص باید بتواند با اسب خود ارتباطی درست برقرار کند و در خم شدن، نشستن و… مراقب باشد که به اسب فشاری وارد نشود. اما رعایت این موارد برای سوارکاران تازه‌کار، چندان راحت نیست و اسب‌ها گاه به‌طور ناخواسته، مورد آزار و اذیت قرار می‌گیرند به ارائه همین دلیل فعالان عرصه فناوری به ارائه یک راهکار در این مورد پرداخته‌اند. این گروه از محققان معتقدند سوارکاران باید هنگام یادگیری اسب‌سواری، در انتقال نشانه‌ها به حیوان از طریق تغییرات ظریف در وضعیت سوارکاری خود، مهارت پیدا کنند. از آنجا که اسب نمی‌تواند به سوارکاران تازه کار بگوید که آیا کار خود را به‌درستی انجام می‌دهند یا نه، به همین دلیل این محققان اقدام به طراحی و تولید یک زین هوشمند کرده‌اند تا این مشکلات به حداقل برسد. در حال حاضر این سوارکاران می‌توانند از قالب نمونه اولیه کاربردی، توسط دانشمندان دانشگاه

است. اگر طرز نشستن سوارکار مناسب نباشد و اسب اذیت شود، بلافاصله و در کمتر از ۱۶میلی ثانیه، با پیامی هشداري به صورت وایبره، سوارکار را آگاه می‌کند. درصورتی هم که سوارکار دچار مشکل شود به عنوان مثال از اسب سقوط کند، این سیستم می‌تواند به صورت بی‌سیم، هشدار را برای مربی یا افراد دیگری که از قبل مشخص شده، ارسال کند. این، نخستین وسیله هوشمند مرتبط با سوارکاری نیست و تاکنون چکمه‌های مجهز به حسگر نیز طراحی شده‌اند که تکنیک سواری کاربر را ارزیابی می‌کنند.